

VolleyMagazine

Stijn D'Hulst
Volleyproms

Deroo en Vindevoghel kampioen
Nationale ploegen

Belgian beachcircuit
Davo Wevelgem

De familie van Koen K. uit Hoegaarden:

“De beste vakantie ooit!”

Dankzij Ethias Assistance

AUTO

België & Europa

GEZIN

overal ter wereld
verblijven max. 90 dagen

= € 10

/maand

Sluit nu uw Ethias Assistance af op ethias.be

Online betalen = morgen al verzekerd !

ethias
Doet wat moet

Jaarlijks verzekeringscontract Assistance Basis met 1 voertuig. Jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden. Ethias nv, Rue des Croisiers 24 te 4000 Luik, is een verzekeringsmaatschappij toegelaten in België onder het nr. 0196 en onderworpen aan het Belgisch Recht. RPR Luik BTW BE 0404.484.654 - Iban: BE72 0910 0078 4416 BIC: GKCCBEBB. De algemene voorwaarden alsook een infoche zijn beschikbaar in onze kantoren en op onze site www.ethias.be. In geval van klacht, contacteer Ethias "Dienst 2035", Prins-Bisschopssingel 73 te 3500 Hasselt, klachtenbeheer@ethias.be of de Ombudsman van de Verzekeringen (www.ombudsman.as), de Meeûssquare 35 te 1000 Brussel. Publicitair document.

Volley Magazine

Nummer 9, mei 2016

Inhoud

<i>Emile Rousseaux kreeg een speeldoos met 'Vier op een rij'.....</i>	<i>2</i>
<i>Volleyproms 2016.....</i>	<i>5</i>
<i>Wouter Ter Maat 'speler van het jaar'.....</i>	<i>6</i>
<i>Sarah Smits: zesde titel en tweede keer speelster van het jaar.....</i>	<i>8</i>
<i>Kampioenenmaker Emile Rousseaux is 'Trainer van het Jaar'.....</i>	<i>9</i>
<i>Gert Vande Broek opnieuw 'coach van het jaar' bij de vrouwen.....</i>	<i>11</i>
<i>Fien Callens ziet gelijkenissen tussen EK-kwalificatie en play-offs.....</i>	<i>13</i>
<i>Yellow Tigers starten zomerseizoen met prestigieus Montreux Volley Masters.....</i>	<i>14</i>
<i>Red Dragons naar prestigieuze Memorial Wagner.....</i>	<i>15</i>
<i>Worldwide.....</i>	<i>16</i>
<i>Veel nieuwigheden in Belgian beachcircuit 2016.....</i>	<i>20</i>
<i>Zogezegd.....</i>	<i>21</i>
<i>Club in de kijker: Dovo Wevelgem.....</i>	<i>22</i>
<i>Cover: Knack Roeselare - Asterix Kioldrecht (Bart Vandenbroucke)</i>	

Voorwoord

Dromen

Vorig seizoen tot de laatste speeldag gestreden voor het behoud.

Dit seizoen op drie speeldagen voor het einde van de competitie landskampioen.

Een droom. Een sprookje. Het overkwam dit seizoen Leicester City in de hooggeprezen Engelse voetbalcompetitie. Prachtig toch! Een ganse natie die het de blauwwitten gunde. Beter dan gerenommeerde teams met zwaar betaalde topspelers uit de ganse wereld zoals Manchester United, Chelsea, Manchester City, Tottenham, Arsenal... Met een trainer die op het einde van zijn carrière afgeschreven leek en die aan een etentje met zijn 96-jarige moeder de voorkeur gaf boven het rechtstreeks bekijken van de match die zijn ploeg tot kampioen zou kronen... En 40.000 supporters die samen met Andrea Bocelli het 'Nessum dorma' meebrulden om nadien in een gezamenlijke huilbui met hun geluk geen blijf meer te weten!

Ontroerend! Een sprookje! En vooral: hoeveel clubs en hoeveel jonge spelertjes zullen bij het zien van dergelijke taferelen niet zelf aan het dromen gegaan zijn. Wat ze in Leicester konden met een schijnbaar tweederangs ploegje, moet ook elders mogelijk zijn.

Het maakt mee de charme uit van de sport en het komt ook in het volley voor. Vraag het b.v. maar eens aan Liesbet Vindevoghel, die er in slaagde op 36-jarige leeftijd haar ploeg St.-Raphael op sleeptouw te nemen naar een Franse titel, tot enorme verbazing van Cannes, dat al 14 jaar het Franse vrouwenvolley domineerde. Vraag het aan Sam Deroo in Polen, aan Simon Van de Voorde en Freya Aelbrecht in Italië of aan Kaja Grobelna in Duitsland, die allemaal dromen in vervulling zagen gaan.

Vraag het aan Asterix Kioldrecht, dat tegen VDK Gent haast in een hopeloze situatie verzeilde en toch opnieuw kampioen werd. Vraag het aan Knack Roeselare, door haast iedereen afgeschreven voor de finale tegen Noliko Maaseik, dat bovendien het thuisvoordeel had verworven en plots titelkandidaat werd na een rotjaar. Maar na de eerste finalematch wisten ze in Limburg al hoe het met hun dromen zou vergaan.

Mogen we nog verder dromen met de komende zomercampagnes van de Yellow Tigers en de Red Dragons, die voor een moeilijke eerste fase staan in de hoogste reeksen van de World Grand Prix en de World League? Wij duimen er alvast voor. En misschien zitten er momenteel in het Vlaamse land wel een pak jongeren, die onze huidige topspelers als hun voorbeeld nemen en die de smaak te pakken krijgen om ook volley te spelen. Op 4 juni kunnen ze in Kortrijk trouwens al van dichtbij kennis maken met de huidige vedetten op de fandag van de Red Dragons en ze kunnen zelf al eens een 'smash' uitproberen!

Marcel Coppens

De ontlading na de winst in de derde finalematch van de play-offs bij Maaseik was enorm. Alsof Club Brugge na elf jaar treurnis eindelijk nog eens kampioen in het voetbal zou worden of dat de ganse spelersgroep van Knack Roeselare voor het eerst kampioen werd. Het was nochtans de tiende titel in het bestaan van de West-Vlaamse club en voor de meeste spelers en de coachesstaff was het zelfs al de vierde titel op vier jaar tijd. En toen was de tijd van feesten aangebroken. Een ontvangst op het stadhuis, waar Emile Rousseaux als originele verrassing een spellendoos kreeg met 'Vier op een rij', een ontvangst met barbecue en zwembad bij één van de bestuursleden, een schitterende supportersavond als besluit in Schiervelde, waarbij iedereen om beurt in de bloemetjes werd gezet. Niet in het minst Stijn D'Hulst, want na het uitvallen van Angel Trinidad, rustte de zware taak voor de spelverdeling op zijn schouders. En hij deed dat met brio!

Stijn D'Hulst: "Ik denk dat ik het vertrouwen niet beschaamde"

"Ik ben aan mijn zesde seizoen bij Roeselare toe en ik heb dus eigenlijk de vier titelzeges meegemaakt. Maar ik geef toe: de huidige titel was toch iets speciaals voor mij. Anders dan andere jaren, zeker gezien mijn aandeel in de verovering van deze titel. Ja, voor mij is dit tot hertoe zeker de mooiste uit mijn carrière."

Was het toch niet slikken dat Roeselare na het vertrek van Tervaportti opnieuw een beroep deed op een buitenlandse spelverdeler, terwijl ze toch jou hadden.

Stijn D'Hulst: "Ik heb me altijd achter de visie van de club geplaatst, die stelde dat ze graag met twee goede spelverdelers uitpakte. Ik had dus ook altijd sterke concurrentie: zowel Tervaportti als Trinidad. Maar we konden in een seizoen ook telkens vrij veel wisselen. Als duo waren we goed op mekaar ingesteld en ook op training was er voldoende sportieve concurrentie om met de club op een goed niveau te geraken."

Maar dan valt dit seizoen Trinidad uit en weer nemen ze vanuit de club contact op met Tervaportti. Valt je dat niet zwaar?

"Ik heb dat bericht ook pas heel laat gehoord en ik weet zelfs niet of het ook waar was, want van de spelersgroep, de coachesstaff of het bestuur heb ik daar niks van vernomen. Ik geef wel toe dat er vanaf die blessure met Trinidad een bepaalde druk op mijn schouders kwam. Niet van de ploeg of de coaches, maar gewoon vanuit mezelf. Noem het een gezonde stress. Gelukkig begonnen we de play-offs met een zege tegen Antwerpen en we leken ons degelijk niveau hervonden te hebben. Toch bleef het voor

Stijn D'Hulst

mij een moeilijke periode, want met één spelverdeler op training was het soms wel vermoeiend, maar gelukkig heeft de technische staff dat goed opgevangen en hebben ze me ook de nodige fysieke rust gegund. Terwijl anderen soms nog aan een extra-training toe waren, kon ik dat moeilijk incalculeren, want ik moest tenslotte ook fris aan de start komen van elke match.”

Had Tervaportti de club nog kunnen helpen?

“Ik denk dat het eerder de supporters waren, die op hem riepen. Bij de club heb ik altijd het vertrouwen genoten en ik denk niet dat ik dat vertrouwen beschaamd heb. Er bleef natuurlijk altijd de gedachte in het achterhoofd spelen: ‘Wat als er met mij eens iets gebeurt’. “

Doorheen de ganse competitie zagen we niet de sterkste Hendrik Tuerlinckx van de voorbije jaren, maar in de play-offs klikte het uitstekend met hem.

“Hendrik is iemand die kan pieken op momenten dat het moet. Het duurde even voor het klikte met Trinidad, terwijl wij mekaar al eerder kennen en mekaar vonden als een geoliede machine.”

Ik heb me laten vertellen dat je ook met de nationale ploeg nog aan extra-trainingen meedeed...

“Dat klopt. Ik ben ook wel ambitieus. Ik begrijp dat een coach rekening moet houden met de ganse ploeg en zich daarop concentreert op gebied van balcontact en teamwerk. Maar ik sta er zelf wel op om mezelf steeds te verbeteren. Daarom dat ik er ook extra-uren voor over heb om b.v. op een droge pass te trainen en te zorgen voor een grotere precisie. Ik heb ook enkele keren extra-powertrainingen ingelast en ik heb natuurlijk ook contact gehad met de andere internationals tijdens wedstrijden en trainingen. Ik kan nog op vele gebieden beter worden.”

Vroeg Roeselare enkele specifieke zaken aan jou tijdens de play-offs?

“Nee. Ik ken Emile Rousseaux ook al vele jaren. Wij zijn al lang samen en hij gaf me het volste vertrouwen. Niks specifiek aan de tactiek. Mijn taak was zoals anders: goed spreken met de medemaats, fysiek in orde zijn, de zaken goed managen. Maar

ik meende toch te zien dat het voor Emile Rousseaux en Steven Vanmedegaal een speciale uitdaging was om na een zwaar seizoen met veel blessures toch nog deze titel te halen. Zeker na een aantal tegenslagen en behoorlijk wat blessures.”

Jullie leken er zelfs meer op gebrand dan Maaseik...

“We waren er zeker op gebrand, dat wel. Maar we hadden het toch ook ingecalculerd dat we de eerste wedstrijd konden verliezen. In de play-offs was Maaseik toch stilaan gegroeid tot een favoriet, zeker omdat ze ook het thuisvoordeel veroverd had. We speelden in de eerste finalematch niet eens zo heel goed. Gewoon een slechte eerste en derde set, maar toen er toch een tiebreak van kwam, stond Hendrik Tuerlinckx op en we

leuke wedstrijden in de World League.”

Je blijft nog een seizoen langer bij Knack Roeselare?

“Ik heb inderdaad nog een contract voor één jaar en daar wil ik me zeker aan houden. We zien wel wat het wordt. Ik ben dan wel ambitieus, maar om nu al te zeggen wat er op het einde van volgende competitie moet gebeuren, lijkt me iets te vroeg. Maar voor mij mag het best opnieuw een seizoen worden zoals datgene dat we pas beëindigd hebben.”

Je kan er natuurlijk niks aan doen, maar je kleinere gestalte zou een handicap zijn...

“Daar komen ze steeds weer op terug. Ik kan er ook niet aan doen dat mijn moeder een nogal kleine gestalte heeft. Misschien was ik anders 1m95,

wonnen dankzij twee opslagkanjers van hem. Ik denk dat we daar de grote stap naar de titel gezet hebben, want het was duidelijk dat Maaseik er een mokerslag van kreeg en met dat verlies helemaal geen rekening had gehouden. Nadat we ook de eerste set in de derde match wonnen, was hun tegenstand compleet gebroken. De ontlasting was groot omdat velen al stilaan op het tandvlees zaten.”

En wat nu, Stijn D'Hulst?

“We krijgen van bondscoach Dominique Baeyens zeker enkele dagen rust, om ons dan voor te bereiden om een aantal bijzonder

maar kon ik niet goed volleyen. Ik kan er ook niks aan veranderen, maar ik denk dat ik o.a. in de play-off-finales bewees dat ik dat kan oplossen met andere zaken, waarin ik beter ben. En met onze goede organisatie kunnen we ook wel een aantal kleine dingen aanpassen.”

Teammanager Stefan Wybo neemt intussen zijn spelverdeler in bescherming, voor zo ver dat nodig mocht zijn.

“Stijn, je hebt in Maaseik toch een blok gezet op Wijsmans, niet? Stijn: “Nee, niet op Wijsmans, maar op Jorna.”

Stefan: "Voor mij blijf je alleszins één van de meest onderschatte spelers bij Knack Roeselare. De gestalte blijft een beetje zijn nadeel, maar hij lost dat goed op. Wij hebben inderdaad bij Tervaportti geïnformeerd of hij eventueel bereid was om als tweede spelverdeler terug naar ons te komen, omdat hij één van de weinigen zou geweest zijn, die ons systeem op korte tijd opnieuw kon oppikken. Het was alleen met de gedachte in het achterhoofd dat er met Stijn niks mocht gebeuren. Maar het kon niet: Tervaportti is trouwens voor de eerste keer vader geworden op de dag dat wij kampioen speelden."

Stefan, jij volgt bijna twintig jaar Knack Roeselare, de laatste tijd als teammanager. Welke titel vond jij de mooiste?

"Voor mij blijft dat de eerste van de vier met onze matches tegen Maaseik. De rivaliteit tussen beide ploegen was op dat moment bijzonder hoog, de belangen waren zo groot en er werd haast gevochten voor een ticket. Maar ik vrees altijd de terugval. Momenteel leeft het volley wel in Roeselare en we waren met niet minder dan 250 supporters aanwezig in Maaseik. Maar ik ben altijd een tikkeltje bevreesd voor de terugval. Het dieptepunt was dat we dit jaar de zaal niet vol kregen voor de topper tegen Berlin. Dat kwam natuurlijk ook door de snelle opeenvolging van wedstrijden. En met alle respect voor die ploegen, maar tegen teams als b.v. Zoersel kunnen wij alleen maar verliezen. Ik hoop echt wel voor het volley dat ook clubs als Maaseik en Lennik (in Aalst) opnieuw hun publiek terugvinden."

Moeten jullie qua publiek niet afrekenen met veel clubs in de buurt?

"Inderdaad. Vroeger leek volley een Limburgse aangelegenheid, maar dat is nu eerder een West-Vlaamse aangelegenheid aan het worden. Menen eindigt knap derde, Lendeledede heeft ambities, er is Torhout. Al lijkt me dat geen vaststelling die beperkt blijft tot het volley. Oostende domineert het basket en in het voetbal hebben we met Club Brugge, Oostende, Zulte Waregem, Kortrijk en reken er ook Moeskroen maar bij, ook allemaal ploegen die in dezelfde vijver vissen. Het sterke karakter van de West-Vlamingen en hun wil om te winnen, zeker?"

Hoe staat het met de ploeg van Knack Roeselare voor volgend seizoen?

"Paulides trekt dus naar Lendeledede en ook Creus gaat elders spelen. Claes en Tuerlinckx zijn ook einde contract en ik weet niet of zij andere plannen hebben. Voor Tuerlinckx zal er na de play-offs zeker wel interesse zijn. Maar wij bieden als club veel zekerheid voor onze spelers. Dat zijn de argumenten waarmee wij strijden. Zij krijgen een goede band met de supporters, de infrastructuur is in orde, zij krijgen een degelijke medische ondersteuning en voor hun sociaal leven worden veel inspanningen geleverd. Depestele, Contreras, ze kwamen terug en vraag aan Tervaportti na een jaartje geld verdienen in Turkije waar hij het liefst opnieuw zou spelen."

De meesten hadden ook Pieter Coolman hoger verwacht in het referendum 'speler van het jaar'.

"Klopt. Hij heeft een schitterend seizoen achter de rug met regelmatig 10 tot 15 punten per match, maar het is moeilijk voor een middenman om op te vallen en bovendien is Pieter niet dadelijk het meest uitbundige type."

Jullie hebben ook nogal wat jongeren in de groep, die jullie stilletjes laten rijpen...

"Wij willen een goede kern en daar mogen dus beloftevolle jongeren inzitten. Steven Vanmedegael zal er wel intensief mee bezig zijn, maar als ze dan af en toe eens opgesteld worden, komen ze ook wel eens hun eigen grenzen tegen en beseffen ze dat er nog veel werk is. Arno Van de Velde bracht het zo geleidelijk aan

tot een plaats in of dichtbij de kern. Het feit dat we pas eind november in de Champions League moeten beginnen, heeft het voordeel dat we nog niet dadelijk zwaar moeten investeren. Al moet er zeker nog een derde middenman bijkomen. Ik beweer dat het momenteel voor een Belgische ploeg een succes is als hij een ronde kan doorstoten in de Champions League. Die is ontzettend sterk geworden. Mijn mening – maar dat is niet helemaal de mening binnen de club – is dan ook dat de tweede transferperiode rond Nieuwjaar steeds belangrijker wordt en dat je daar nog een topper kan binnenhalen voor vier maanden. Misschien is dat financieel nog haalbaar voor een club als de onze."

Hoe is de houding van Roeselare ten opzichte van de nationale ploeg?

"Eigenlijk spreken we daar heel weinig over. Binnen de spelersgroep dan weer wél. Verhanneman heeft nu drie kleine kinderen, waaronder een tweeling. Stijn Dejonckheere is zulke maniakale duizendpoot op verschillende domeinen en Tuerlinckx wordt binnenkort ook vader. Zij denken dus ook wel een beetje aan hun sociaal leven. Maar vanuit het clubbestuur of vanuit de trainersstaff wordt er nergens dwang opgelegd. Ik denk trouwens dat Stijn D'Hulst en Arno Van de Velde zeker deel zullen uitmaken van de Red Dragons."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke, Knack Roeselare (Pol D'Hulst)

Volleyproms 2016

“Met dank aan VDK Gent en heel België”

De 24-jarige Nederlander Wouter Ter Maat kaapte verrassend de hoofdprijs weg op de 28ste VolleyProms tijdens de feestavond in het Krekelkhof in Gooik. Hij werd verkozen tot 'Speler van het Jaar 2016'. Tot zijn eigen grote verbazing hield hij onze nationale toppers Frank Depestele en Pieter Coolman achter zich. Voorlopig zal het bij die ene prijs in België blijven. Ter Maat verkast na zijn Belgisch debuutjaar bij ereklasser VDK Gent naar de Duitse landskampioen en bekerwinnaar RV Berlin, waar hij heeft getekend voor één seizoen. Ter Maat is een 'late ontdekking', die het wil waarmaken in het buitenland. "Mijn vriendin Ilona staat helemaal achter me. Ik hoop op een heel fijn avontuur in de hoofdstad van Duitsland."

"Ik werd in mijn eerste seizoen in de Belgische Ethias League meteen genomineerd bij de top drie", opent een licht verbaasde Ter Maat het gesprek. Zijn uitverkiezing is niet zo vreemd voor de kenners. VDK Gent speelde een knappe tweede reguliere campagne op het hoogste Belgische niveau en bereikte voor het eerst de play-offs. Meest opvallend: Ter Maat scoorde geregeld dertig punten en méér. Soms bijna veertig. Behalve 'Speler van het Jaar'

bedacht de Liga hem dan ook met een extra prijs van beste scorer.

Ter Maat is zijn nuchtere zelf: een imago dat helemaal past bij de Nederlandse mentaliteit. Voor hem mag ook een libero, een spelverdeler of een middenman de Proms-prijs pakken. Ter Maat: "Het moet niet altijd de hoofdaanvaller zijn. Maar zelden is het iemand anders. De hoofdaanvaller is vaak de meest spectaculaire krachtpatser tussen de

lijnen. Hij krijgt de meeste aanvoer. Bedenking daarbij (lacht): hij mag ook alle rommelballen opruimen."

Van monteur tot prof

"Ik ben nog geen 'halve Abraham', net 24 jaar jong: het overvalt me allemaal een beetje", vervolgt Ter Maat, met zijn lief Ilona Ter Avest aan zijn zijde. "Ja, Gent heeft een uitstekend seizoen gedraaid. Het bestuur wil meer en is 'not pleased' dat ik vertrek. Dank zij Gent heb ik inderdaad kansen gekregen. Ik haalde prima cijfers. Met veel groeten aan de Gentse spelers op receptie-hoek. Ik hoefde geen receptie te pakken. Veel dank dus aan de jongens die dat wel keurig hebben gedaan. Zo is mijn aanvallend succes enkele binnen- en buitenlandse topclubs niet ontgaan. Ik praatte onlangs nog met Noliko Maaseik. Maar RV Berlin biedt op alle vlakken meer mogelijkheden. Dus waarom zou ik de stap niet wagen?"

Tot twee jaar terug speelde Ter Maat bij zijn moederclub Rivo Rijssen, niet zo ver van Almelo. Broer Peter zat ook in het team, maar hij is inmiddels gestopt. "Ik speelde lang in de luwte. Ik ben van opleiding vrachtwagenmonteur. Bij jullie zeggen ze 'mecanicien': inderdaad ik sleutelde beroeps aan

Wouter Ter Maat, Frank Depestele en Pieter Coolman

motoren. Ik was dus een amateur in mijn sport. Tot mijn overgang naar Landstede Zwolle alles in een stroomversnelling heeft gebracht. Het idee rijpte, na mijn transfer van Zwolle naar Gent, om professioneel van mijn sport te leven. Mijn jeugdidolen Richard Nummerdor en Rob Bontje achterna.”

Spelverdeler Frank Depestele van Asse-Lennik, de tweede in de Proms-ranking, kon leven met het zilveren eremetaal. “In de reguliere competitie stond er ‘geen maat’ op Ter Maat. Ik hoopte als drievoudig winnaar nog op gelijke hoogte te komen van coryfeeën als Eddy Evens, Roger Maes en Jo Baetens (4 trofeeën). Recordhouder Jef Mol (5) was niet meer haalbaar. Maar onze play-offs vielen flagrant tegen. Tja, op de keper beschouwd haalde Gent nauwelijks punten in de tweede fase. Met het halen van de play-offs hadden de Stroppen hun doelstelling bereikt. Terwijl wij uiteraard na twee titelfinales in 2014 en 2015 en ook bekerwinst in 2015 véél meer wilden. Dat liep dus mis. Daarom had ik zelfs die tweede plaats niet meer verwacht.”

Ook nummer drie Pieter Coolman van landskampioen en bekerwinnaar Roeselare, de inside-favoriet, reageerde helemaal niet ongelukkig. Hij heeft andere plannen: hij wil zijn huwelijksbootje laten uitvaren. “Maar de uitnodigingen zijn nog niet verstuurd,” maakte hij grapjes over een gastenlijst met mogelijk Wouter en Frank erbij.

In selectie van Oranje

Ondertussen is Wouter Ter Maat weer de Belgisch-Nederlandse grens overgestoken. Hij is opgenomen in de ruime kern van de nationale selectie van Nederland. “Ik heb geen idee

hoe het zal lopen bij Oranje voor de positie van opposit. Niels Klapwijk zal het niet doen, hij trok weg uit Turkije en ging in Libanon spelen. Ik ken ook niet de ambities van Kay Van Dijk, die kampioen werd met Al Ain

in de Verenigde Arabische Emiraten. Ook Sjoerd Hoogendoorn komt in aanmerking. Hij maakt nog een kleine kans op de titel met Frusinate Sora in de finale tegen Tonno Callipo Calabria Vibo Valentia in de Italiaanse A 2.” Hoe dan ook: Ter Maat en Ilona voelen zich geweldig. Het managementbureau ELTEE van Lex Thevissen en zaakwaarnemer Wietze Kooistra konden een mooie deal bereiken met RV Berlin waar de Italiaan Roberto Serniotti de plak zwaait. De Berliners - zes titels, vier bekers - beleefden een fantastisch

jaar. Met hun schitterende triple: de titel, de beker en winst in de Europese CEV Cup. Ze maakten VfB Friedrichshafen de titel afhandig. Bij VfB wordt Vital Heynen de opvolger van het Roemeense volleybalmonument Stoian Moculescu. De man heeft zijn volleybalspensioen aangevraagd. Tijd voor wat anders.

Ook voor Wouter Ter Maat breekt een nieuwe fase aan: “Voor mij is het al een tijdje gedaan met sleutelen aan zware truckmotoren. Ik ga ook geen beachvolleybal spelen, maar na een mogelijke campagne met Oranje heel veel rust inbouwen. Ik wil de volle focus zetten op mijn carrière in de zaal.”

Ter Maat nipt tussendoor in het Krekelhof in Gooik aan een glaasje bubbels. “Ik ben jullie, mijn zuiderburen, zeer erkentelijk. De winst van de trofee ‘Speler van het Jaar 2016’ maakt mijn enige seizoen in België uniek. Héél héél bijzonder.

Om nooit te vergeten. Ik hoop dat VDK Gent begrip toont voor mijn vertrek. Ik ga de club en mijn landgenoot en huisgenoot Fabian Dossett zeker missen. Maar een sportieve loopbaan

“Ik dank alle Gentse maats. Vooral de jongens op receptie-hoek. Een dikke ‘merci’, dat ik geen receptie hoefde te pakken.”

uitbouwen, is ook een verhaal van genoeg ‘boter bij de vis’ en ‘het ijzer smeden als het heet is’. Ik kon naar Tsjechië, naar Frankrijk, naar Prefaxis Menen of Noliko Maaseik. Maar Berlin Recycling Volleys is de beste keuze. Ze speelden de play-offs finale in de Max Schmeling-halle voor liefst 8.200 toeschouwers. Ja, ik trek naar Berlijn, een wereldstad: ook Ilona voelt zich geweldig.”

Tekst: Leo Peeters
Foto's: Bart Vandenbroucke

“De Asterix-traditie hoog houden”

Ze speelde de finales van de play-offs met een scheurtje in de schouder, maar Sarah Smits is een taaië. “Bovendien werd ik voor elke wedstrijd uitstekend begeleid door ons medisch team en zij hebben dus ook zeker een aandeel in de tiende titel voor Asterix Kieldrecht,” weet de 28-jarige jongedame die zelf al voor de zesde keer een titel op haar naam mag schrijven en die enkele dagen voordien voor de tweede keer in haar carrière werd uitgeroepen tot ‘speelster van het jaar’. Een verrassing?

Sarah Smits: “Weet je dat ik daar echt totaal nooit mee bezig ben, maar ik zal niet ontkennen dat het altijd een leuke bekroning blijft.”

Aan wie had je zelf gedacht om de nieuwe speelster van het jaar te worden?

“Het liefste zou ik natuurlijk gehad hebben dat één van de andere speelsters van Kieldrecht die uitverkiezing kreeg. Maar dat ik het ben, is toch ook een beetje het in stand houden van de titel ‘speelster van het jaar’ voor iemand van Asterix. Bij mij was het drie jaar geleden toen ik die erkenning voor de eerste keer kreeg. Voordien ging die eer naar Lise Van Hecke, twee keer naar Freya Aelbrecht en de laatste twee jaar kwam Kaja Grobelna aan die titel. Toch wel een mooie traditie, niet? Al had ik dit seizoen zeker Lise De Valkeneer op het podium verwacht. Zij zou dat zeker ook verdiend hebben na één van haar meest stabiele seizoenen. Zij is toch ook al jaren een prominente figuur in het Belgisch volley. Maar ja, iedereen kent in een seizoen wel eens mindere en betere matches. En het blijft ook in de eerste plaats een ploegsport, waarin je iedereen nodig hebt om tot goede resultaten te komen.”

Werd de titel niet opvallend gemakkelijk behaald door Asterix Kieldrecht?

“We hadden in de eerste finalewedstrijd wél van VDK Gent verloren, maar zij presteerden die

dag sterk en wij haalden niet ons normale niveau. Toch was de eerste set nog haalbaar en hadden we niet de indruk dat we veel onderlagen. De beslissing van het kampioenschap viel eigenlijk op het einde van de eerste set in de tweede match. De halve zaal was gevuld met Gentse supporters, die echt wel in een nieuwe titel geloofden. Maar met opslagen van Strumilo, een achterwaartse aanval van Van Avermaet en een punt van mezelf kwamen we terug van 17-22 en zelfs een setpunt bij 23-24. Toen we die set winnend hadden afgesloten, ging alles plots heel gemakkelijk. Dat Jan De Brandt al bij 2-0 in de tweede set een dode tijd aanvraagde, bewijst hoezeer ze bij Gent de kluts kwijt

waren. Ook in de derde match ging alles heel vlot bij ons en kwam VDK eigenlijk niet meer echt in de match.”

Maar kon je ook in de competitie niet spreken van een nivellering en van een vrij gemakkelijke ‘walk over’ voor Asterix Kieldrecht?

“Ach, in de topmatches vond ik het niveau nog wel aanvaardbaar. Tegen de ploegen die de play-offs haalden, waren het toch steeds moeilijke confrontaties. De scores in de finales tegen VDK Gent waren zeker overdreven en we verloren ook van hen in de competitie. Maar ik geef toe dat het verschil tussen de haast professioneel spelende ploegen en de andere steeds groter

werd. Logisch natuurlijk als je zo veel extra uren training kan voorleggen. Charleroi was misschien wel de ontgoocheling van het seizoen bij de topploegen. Hun coach weet normaal gezien de groep wel op niveau te krijgen eens het erop aan komt. Maar nu had hij met enkele blessures van basisspeelsters af te rekenen en zijn kern was niet echt heel groot en dat heeft ze parten gespeeld. Anderzijds was Oudegem toch wel een beetje de revelatie. Ik denk dat ze hun rol goed gespeeld hebben door het topploegen aardig lastig te maken. Wij wonnen b.v. twee keer slechts met 3-2. Je zag dat daar ook in extra-uren geïnvesteerd was.”

Vind je het zelf nog leuk om elk jaar met steeds jonger wordende speelsters uit te komen?

“Absoluut. Zij houden mij jong, hé! Ik vind het ook nog altijd plezant dat ik een belangrijke schakel in het geheel gevonden word. Ik ben niet diegene die het hoogste springt of het hardste slaat, maar het feit dat ik me nog steeds nuttig kan maken met mijn ervaring op het terrein, maakt het voor mij nog steeds aantrekkelijk. Iedereen binnen onze ploeg heeft

immers een specifieke functie. Ik denk ook dat het niet zo zeer met de leeftijd te maken heeft. Sommige van die jongeren zijn echt al wel rijper dan hun leeftijd zou doen uitschijnen. Maar hun mentaliteit is hetgeen me steeds deugd doet. Die meisjes zijn zo gemotiveerd om altijd weer bij te leren en hun enthousiasme maakt het ook voor mij gezellig.”

En je kan het volley nog steeds combineren met een drukke job bij EY (het vroegere Ernst & Young)?

“Dat kan alleen maar als er begrip is vanwege alle partijen. Mijn bazen zijn trots dat ik deze combinatie nog steeds met succes kan maken, de club is tevreden dat ik de trainingen in Vilvoorde kan bijwonen, maar voor de dagtrainingen in Leuven moet ik natuurlijk wel forfait geven. Al was het dit seizoen ook wel zo, dat we dikwijls op woensdag wedstrijden hadden. Zo lang ik het zelf leuk vind en iedereen blijft begrip opbrengen voor deze situatie, wil ik nog wel een tijdje doorgaan met volley op dit niveau.”

De nationale ploeg, zit dat er nog in?

“Daar was ik al enkele jaren geleden

meegestopt. Maar in de herfst van vorig jaar heb ik toch nog even meegedaan met de Yellow Tigers en er Britt Ruyschaert vervangen, die toen door omstandigheden even onbeschikbaar was. En zelf was ik in die periode toch vrij. Het was wel leuk en het klikte dadelijk opnieuw met mijn vroegere vriendinnen als Lise Van Hecke, Freya Aelbrecht of Laura Heyrman.”

Wat zijn jouw verdere ambities nog en heb je in het volley misschien nog wel ergens een droom?

“Het zou mooi zijn, mocht ik nog enkele jaren de ‘dubbel’ (beker en titel) mee kunnen vieren. En eens ooit in de Champions League meedoen, zou ik ook wel leuk vinden, maar of dat er voor deze competitie wordt ingeschreven, daarover beslist het clubbestuur. Mocht ik stoppen, dan denk ik dat ik het volley veel te hard zou missen. Dus blijf ik meespelen zolang ik het fysiek aan kan en zo lang ik het zelf leuk vind. Maar intussen ben ik toch al begonnen met het volgen van trainerscursussen. Je weet maar nooit of ik later in die richting ook iets kan betekenen.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Kampioenenmaker Emile Rousseaux is ‘Trainer van het Jaar’

“Zo mooi: beker, titel en halve finale CEV Cup”

De 55-jarige Emile Rousseaux, vader van zoon Tomas bij Monza en van dochter Hélène bij Busto Arsizio in de Italiaanse Serie A, is meer dan terecht de beste trainer van het jaar 2016. De Gooikenaar mocht op 4 mei zijn vierde opeenvolgende titel vieren met zijn geliefde club Knack Roeselare. De klus tegen Noliko Maaseik werd geklaard in drie duels: 2-3, 3-1 en als toetje 0-3. Twee zeges in het hol van de leeuw. Je kan er niet naast kijken. Emile en zijn assistent Steven Vanmedegaal staken de hele volleybalwereld de loef af.

“De beker, ook de titel, de halve finales van de CEV Cup. Dit is gewoon fantastisch”, schuift Rousseaux alle eer en prestige liefst door naar zijn ploeg. Vier seizoenen

Roeselare, vier keer de hoofdvogel. En toch wil de coach van het jaar de eer niet voor zichzelf opstrijken.

Rousseaux is door de wol geverfd. Hij

was Speler van het Jaar in 1990 bij Zonhoven, verzamelde 240 caps in de nationale ploeg in tien seizoenen, stopte als speler bij Zellik in 1993 en was trainer op de Topsportschool

in Vilvoorde van 2006 tot 2011. Hij werkte op een managementschool in de Franse hoofdstad Parijs, zette de bewegingsschool in gang en is nog altijd deeltijds docent L.O. in het Brusselse hoger onderwijs Odisee, campus Parnas in Dilbeek.

Op de VolleyProms viel hij na 2013 en 2014 voor de derde keer in de prijzen als beste oefenmeester in onze contreien. Mister Blue Sky en 'de professor' zijn de koosnaampjes die circuleren op de website van Knack Roeselare. 'Meten is weten', is één van zijn beroemde uitspraken over wedstrijdanalyses, videoscouting en een doorgedreven wetenschappelijke aanpak. "Het is zo hectisch dat er nauwelijks vrije tijd overschiet", laat de laureaat zich ontvallen. Vogels spotten in de natuur - ornithologie - is zijn meest opvallende passie buiten de sport.

'Face the problem'

Rousseaux hield zijn team op topkoers in een vreselijk drukke campagne. "We speelden bijna vijftig wedstrijden, aan een moordend ritme van twee per week. Zo stonden we voor een heel speciale uitdaging: fysiek, mentaal en tactisch. Begin van het seizoen op de ploegvoorstelling werd er gesproken over een 'overgangsjaar'. De Fin Eemi Tervaportti vertrok, we kozen voor de nieuwe Spaanse set-up Trinidad De Haro. Die viel dan uit door botoedeem in de enkel. Asse-Lennik torende boven iedereen uit in de reguliere competitie. Dan liet Daniel Castellani een nieuwe wind waaien door de gelederen van Maaseik. En toch! Toch hebben wij de prijzen gepakt. De vierde titel op een rij is een memorabel moment. Het is nauwelijks te geloven, dat ik kon terugvallen op een zeer sterke basis. Ik kon een systeem implementeren, waarin iedereen kan inpikken op de juiste oplossing. Dat is het voordeel van jarenlang samenspelen. Ik geef Stijn D'Hulst een pluim: hij kan mijn tactische plannen tot in de perfectie uitvoeren. Hendrik Tuerlinckx sloeg alles kapot. Gertjan Claes, Piotr Orczyk en Matthijs Verhanneman zijn sobere kerels zonder kapsones. Ik mag niemand te kort doen. Felicitaties ook voor Joppe Paulides, Pieter Coolman, libero Stijn Dejonckheere, Paul Sanderson, Ruben Van Hirtum, Thomas Konings en Arno Van de Velde."

Emile Rousseaux: "Lichte twijfel stak de kop op in de play-offs, waarin Maaseik 'de pole position' veroverde. Maar ik hanteerde het bekende rotatiesysteem, dat ons de zege kostte tegen Mene. Ik wilde vermijden dat de ploeg fysiek te snel zou opbranden. Ik heb 'de goede cartouches' gehouden tot op het laatste. Al mijn jongens waren outstanding en piekten heel goed gedoseerd en met voldoende actieve recuperatie op het juiste moment. Dat doel hield ik altijd voor ogen. Misschien begrepen de spelers niet altijd mijn bedoeling, ik ben ook niet de gemakkelijkste. Ik kan lastig worden. 'Face the problem' is mijn stokpaardje: is er een probleem, pak het dan aan. Ik ga niets uit de weg. Soms kreeg ik

het verwijt van een speler, die me zei: je helpt me veel te weinig. Dergelijke communicatie moet kunnen. Ik sta affectief dicht bij het team. Het fijnst vind ik het, als een speler in de huppelhoek zelf komt zeggen: coach, ik ben klaar om je opdracht uit te voeren. Ik en Steven: wij willen echt alles weten. En we weten ook alles. Het is zelfs een heel vreemde ervaring, als een tegenstander plots onvoorzien iets anders doet. Haha: we zijn ook super in het anticiperen. Ja, het seizoen 2016 was zo lekker."

Tekst: Leo Peeters

Foto: Bart Vandenbroucke

“Ik werk nog meer aan de basis dan vroeger”

Met amper twee puntjes verschil met zijn collega Jan De Brandt (VDK Gent) werd Gert Vande Broek opnieuw 'coach van het jaar'. Een logische keuze, zo leek het, want Asterix Kieldrecht haalde zowel de beker als de titel binnen. Eigenaardig was dat zijn assistent Kris Van Snick (T2) en teammanager Raf Vekemans (T3) ook een aantal punten veroverden in de uitverkiezing, waardoor ze bijna ongewild hun hoofdtrainer een nieuwe titel ontzegden. Daar wil Gert wel even iets over kwijt.

Maareerst een jaarlijks wekerende vraag: zal Asterix Kieldrecht komend seizoen deelnemen aan de Champions League?

Gert Vande Broek: “Ze zijn in Beveren bezig om de bestaande hall uit te breiden. Intussen kregen we het bericht dat er nog meer toeschouwers moesten voorzien worden dan oorspronkelijk gezegd. Dat zal het bouwproces zeker niet versnellen. Ik veronderstel dus dat de nieuwe zaal er zal staan in mei 2017. Pas op, ik vind het ook wel tijd dat we eens aantreden in de Champions League. Maar voor mij krijgt de structuur en de uitbouw van de club voorrang. Ik wacht ook al twintig jaar om op dat hoogste vlak mee te doen en de club heeft fundamenteel en structureel al grote stappen vooruit gezet, maar ik ben niet de man die de club verder onder druk wil zetten. Ik wacht wel tot de club er helemaal klaar voor is.”

Ging het in het voorbije seizoen niet een stuk gemakkelijker om de beker en de titel te behalen dan in het verleden?

“Het is nooit gemakkelijk. Titel en beker winnen, zijn geen evidentie. Vorig seizoen stonden we in de play-off-finale tegen Charleroi 0-2 achter en we wonnen met 3-2. Dit jaar verloren we de eerste finalematch tegen Gent met 3-0 en onze tegenstander stond op het punt om ook de eerste set van de tweede match te winnen. Ik had mijn speelsters vooraf gezegd, dat het

belangrijkste zou zijn om de tweede set te winnen van die tweede match. Maar je zag hoe het kan kantelen. We speelden dit seizoen tegen Gent tien keeren we verloren er wel vier keer van. Toevallig speelden ze in de zaal voor aanvang van de derde finalematch ‘The winner takes it all’. Zo is het natuurlijk. Maar ik kan je zeggen dat ik heel veel plezier beleefde aan deze groep: gemotiveerd, gedreven, weten wat ze willen. En dat is een mentaliteit die Fien Callens er al inbracht in de Topvolleyschool. Bij haar begint ook de opgebouwde structuur.”

Je verliest voor volgend seizoen Lisa Van den Vonder en Dominika Strumilo...

“En er komen enkele jongeren uit de Topsportschool bij. Lisa kwam bij ons als libero, maar we wilden haar ombuigen tot spelverdeelerster. Daarvoor konden we haar echter bij ons weinig spelgelegenheid bieden en daarom was het belangrijk dat ze elders wel de kans kreeg om leiding te pakken, om de ploeg stilaan op sleeptouw te nemen onder begeleiding van een goede trainster bij Antwerpen/Mortsel. Wat Strumilo betreft: op een bepaald moment moet je die stap in jouw carrière zetten. Heel haar familie ademt trouwens volley. Ik vind het echter wel belangrijk dat ze de juiste keuze maakt en dat ze denkt op langere termijn. Daarom zeggen we ook tegen iedereen dat ze lang

genoeg bij Kieldrecht moeten blijven om dan de stap te zetten. Want in het buitenland zijn er ook niet zo veel coaches of clubs die op lange termijn denken, want de meesten eisen dadelijk resultaat. Heel belangrijk is ook dat ze zich goed voelt bij de club waarin ze terecht komt. Zo maakte Kaja Grobelna b.v. een goede keuze met een sterke Duitse competitie bij een club (Stuttgart) waar ze niet dadelijk werd afgerekend op een mindere prestatie. De omgeving is dus heel belangrijk.”

Het feit dat jouw assistenten ook punten kregen in het referendum ‘coach van het jaar’ deed sommigen denken dat je minder met de club bezig was. Dat je eigenlijk te veel jobs combineerde...

“Mijn assistenten noem ik co-trainers. Ik ben blij dat ze de erkenning krijgen die ze verdienen. Met Kieldrecht proberen we - net zoals elke andere club - resultaten neer te zetten en optimale opleidingskansen te garanderen voor elke speelster in de ploeg. Daarnaast vind ik het cruciaal dat we ons wapenen voor de toekomst en zeker niet afhankelijk worden van een trainer die er al enkele (23) jaren rondhangt. Dit kan niet door alles naar je toe te trekken en je als onmisbaar op te stellen. Met de jaren is de samenwerking met Kris gegroeid waardoor ik hem heel veel kan toevertrouwen. Raf draagt meer dan zijn steentje bij in de opleiding van

Gert Vande Broek

de jongeren. We zijn een team van trainers die ook door de jarenlange samenwerking binnen het nationaal team perfect op mekaar ingespeeld is. De wedstrijdcoaching neem ik hoofdzakelijk voor mijn rekening al nam Kris op schitterende wijze mijn rol over tijdens de Europese verplaatsingen. Vergeet niet dat we dit seizoen een zeer ervaren coach als Julien Van de Vyver verloren, die werd vervangen door een jonge gast, die door de speelsters op de handen wordt gedragen. Iedereen krijgt binnen de club de erkenning voor zijn werk en intern is dat helemaal geen probleem. Het geven van ruimere bevoegdheden is een deel van die erkenning en is noodzakelijk om zulke kleppers aan u te binden."

Met dezelfde ingesteldheid werk je verder aan de nationale ploeg, de Yellow Tigers...

"Dat is inderdaad ook één van de redenen waarom ik de werking binnen Kieldrecht belangrijk vind. Het project van de Yellow Tigers kan enkel blijven bestaan met een stevige onderbouw. Ook hier wil ik niet dat het project strandt wanneer enkele sleutelfiguren ermee ophouden. Geen evidente opdracht omdat niet elke generatie een gouden generatie is, maar wel noodzakelijk.."

Hoe belangrijk is 2016 voor de Yellow Tigers?

"2016 is de start van een nieuwe olympiade. De vraag die we ons bijgevolg moeten stellen, is: waar

zullen we staan in 2020? Daar moeten we dus nu de basis voor leggen. En dan moeten we niet alleen kijken naar diegenen die nu tussen 24 en 28 jaar oud zijn, maar ook naar de meisjes die 18 jaar of zelfs jonger zijn. Ook hier weer een lange termijn denken. Maar we moeten wel zorgen dat we bij de beste acht van Europa blijven om aan het olympisch kwalificatietoernooi te kunnen deelnemen. Het zou dus mooi zijn, mochten we in de World Grand Prix goed presteren en het is een 'must' dat we ons in september kwalificeren voor het EK. Als je als 7de Europees land op de ranglijsten staat, moet dat gewoon een doelstelling zijn, al blijft Frankrijk altijd een gevaarlijke outsider in onze groep."

Mét thuisvoordeel en mét Frauke Dirickx?

"Ik geloof niet zo echt in thuisvoordeel.

Dat was wél het geval toen we in 2013 in Kortrijk als 'underdog' startten en we daar een 'boost' kregen van de sfeer en van de thuis supporters. Maar eens je als favoriet start, geldt dat thuisvoordeel alvast minder. Natuurlijk dat wij een schitterende persoon als Frauke Dirickx altijd kunnen gebruiken, maar ik laad geen extra druk op haar schouders. Bij de voorselectie voor de World Grand Prix is ze niet opgeroepen, maar als ze nog een jaartje wil toevoegen aan haar speelsterscarrière, dan is ze natuurlijk altijd welkom om al mee de basis te leggen voor WK of Olympische Spelen."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Zij steunen topvolley in België

“Een mooie stap in de carrière naar topsportster”

Ze is de gemotiveerde coach van de Belgische meisjes juniorenploeg die zich onlangs plaatste voor het EK. Ze is als speelster ook invalster bij kampioen Asterix Kieldrecht. En tenslotte is Fien Callens ook de echtgenote van Dries Koekelkoren, de helft van het Belgisch kampioenenduo beachvolley. Ze ademt dus dag in, dag uit volley. Tijd voor een steeds aangename babbel!

Werkt de kwalificatie voor het EK bij de deelnemende meisjes niet als een stukje motivatie dat nadien weg valt?

Fien Callens: “Ik merk daar alleszins niet veel van. De meisjes die met de Topsportschool in de Liga B aantreden, wonnen nadien vlot met 3-0 van Oudenaarde en ze versloegen As met 3-2, zelfs met een beperkte kern. Laure Flament speelde toch behoorlijk mee bij VDK Gent, terwijl de vijf Kieldrechtse meisjes gebrand stonden op de play-off-finale tegen Gent.”

Na vijf match stond Kieldrecht met een overtuigende 15-0 setverhouding. Maar dan ‘slechts’ 2-3 winst tegen Oudegem. Toch tekenen van vermoeidheid?

“Ik hoorde nadien zeggen dat Oudegem haar beste match van het seizoen speelde, maar bij ons waren Smits en De Tant die dag niet inzetbaar en dat liet zich voelen in het achterveld. We hebben ook vier sets in een andere opstelling gespeeld. Gert wilde immers alle mogelijke scenario's uittesten. Want die finale is een stukje ‘alles of niets’. Het was ook een kwestie om de jongeren te doen beseffen wat er kon gebeuren, mocht VDK Gent de eerste finalematch winnen (wat dan ook nog gebeurde) of als we b.v. in de derde match op een 0-2 achterstand komen. Als je de finale verliest, ben je helemaal niks met al die 3-0 zeges uit het voorbije seizoen.”

Een beetje zoals bij het EK-kwalificatietoernooi?

“Juist. We wonnen heel vlot met 3-0 tegen Denemarken en Oostenrijk, maar mochten we nadien van Tsjechië verloren hebben, dan waren die vorige twee ruime zeges van geen tel meer. Zowel in de nationale ploeg als bij Kieldrecht wijzen we de ‘youngsters’ erop dat ze nog altijd beter kunnen worden. Je kan dat honderd keer zeggen, maar als er zich dan een match aandient waarin ze het zelf ‘aan den lijve’ kunnen ondervinden, zegt dat toch nog meer in hun groei naar een carrière in de topsport.”

Je bent zelf ook nog speelster bij Kieldrecht?

“De coach roept me al eens op het terrein als er moet geserveerd worden. Voor het overige probeer ik de ploeg

Fien Callens

zo veel mogelijk te steunen langs de kant en ze mentaal op te peppen. Volgend seizoen ben ik ook opnieuw gevraagd als 13de speelster in een gelijkaardige rol.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto: Chantal De Troch

“Een eer om daar gevraagd te worden”

Een definitieve selectie voor de Yellow Tigers, de nationale vrouwenploeg volley, kon bondscoach Gert Vande Broek nog niet opgeven, maar het programma voor de komende zomercampagnes is al in grote lijnen opgesteld.

“Behoud in de hoogste afdeling van de World Grand Prix en een rechtstreekse kwalificatie voor het EK 2017 zijn de doelstellingen, maar het wordt zeker geen gemakkelijke klus,” weet de bondscoach. “Ik ben wel fier dat we gevraagd zijn om deel te nemen aan het prestigieuze Montreux Volley Masters in Zwitserland. De prijzenpot die er vroeger te verdienen was, is misschien wel in dalende lijn gegaan, maar het blijft daar altijd een heel sterk bezet deelnemersveld. Een uitstekende voorbereiding op de World Grand Prix. Ik vind het dan ook een hele eer dat we daar gevraagd worden met in eerste instantie landen als Turkije, China en Brazilië als tegenstanders. In de andere poule spelen dan weer kleppers als Servië, Thailand, Nederland en Zwitserland.”

Tekst: Marcel Coppens
Foto: CEV

Het programma van de Yellow Tigers:

16 mei: start van de trainingen in Sportoase Leuven
31 mei tot 5 juni: Montreux Volley Masters (Zwitserland)
31 mei: 21u15 België – Turkije
2 juni: 16u30 China – België
3 juni: 16u30 Brazilië – België
4 en 5 juni: klassemenswedstrijden

FIVB WORLD GRAND PRIX

- 10, 11 en 12 juni achtereenvolgens tegen Turkije, Rusland en Nederland in Kaliningrad (Rusland)
- 17, 18 en 19 juni achtereenvolgens tegen China, Brazilië en Servië in Macau (China)
- 24, 25 en 26 juni achtereenvolgens tegen Turkije, Brazilië en Italië in Ankara (Turkije)

8 augustus: start tweede campagne in Sportoase Leuven
26 tot 28 augustus: oefeninterlands Slovakije – België in Slovakije
9 tot 11 september: oefeninterlands Tsjechië – België in Tsjechië
16 tot 18 september: EK kwalificatieronde in Frankrijk met verder ook deelname van Spanje en de 1ste uit pool 2 van de eerste ronde (mei 2016)
22 tot 25 september: EK kwalificatieronde in Lotto Arena Antwerpen

“Jongeren de kans geven om te tonen hoe ze gegroeid zijn”

Belgian Red Dragons
Men's National Volleyball Team

Op 10 mei start de eerste zomercampagne van de Red Dragons, de nationale mannenploeg volley o.l.v. bondscoach Dominique Baeyens. “In een eerste fase kregen we de vererende uitnodiging om deel te nemen aan de prestigieuze Jerzy Wagner Memorial in Krakau van 17 tot 19 mei. Omdat deze data nogal snel volgen op de play-offs, lijkt het me waarschijnlijk dat we in dat toernooi vooral de jongeren de kans bieden om te tonen welk niveau ze intussen bereikt hebben,” meent de bondscoach. “Maar wel een schitterende gelegenheid om ons in deze fase weer eens te meten met sterke landen als wereldkampioen Polen, Europees vice-kampioen Bulgarije en Servië.”

Fandag

Op 4 en 5 juni worden in Kortrijk twee oefenwedstrijden gespeeld tegen Portugal, op zaterdag 4 juni trouwens als een onderdeel van de fandag, een combinatie van smashvolley voor de jeugd, een handtekeningsessie en om 18u de interland. “Nadien spelen we voor het eerst in de A-groep van de

World League met wedstrijden tegen Australië, Italië, Frankrijk, Brazilië, Verenigde Staten en Polen. Spelers die deze confrontaties niet willen aangaan, kan je moeilijk ambitieuze spelers noemen. We komen op vier jaar tijd van heel ver en dan moeten we gewoon proberen om op dit niveau te blijven spelen,” vindt de bondscoach. Na de World League start de tweede campagne van de Red Dragons op 8 augustus. Dus na meer dan een maand rust. Er volgen een oefenstage in Polen en interlands tegen Estland. Op 3 en 4 september staan er twee keer België – Nederland en op 8 en 10 september twee keer België – Duitsland op het programma. Telkens in de Lotto Arena, waar van 22 tot 25 september gestreden wordt om de EK kwalificatie, met een week eerder al een eerste kwalificatietoernooi in Griekenland.

Tekst: Marcel Coppens

Foto: CEV

Programma van de Red Dragons

- 10 mei: eerste trainingen in Vilvoorde
- Memorial Wagner (programma onder voorbehoud):

- * 17 mei: 17u30 Servië – België
- * 18 mei: 17u30 België – Bulgarije
- * 19 mei: 17u30 Polen – België

- 4 en 5 juni: België – Portugal (2x in Kortrijk) + Fandag

WORLD LEAGUE

- * 17, 18, 19 juni in Sydney tegen achtereenvolgens Australië, Italië, Frankrijk
- * 24, 25, 26 juni in Rome tegen achtereenvolgens Verenigde Staten, Italië, Australië
- * 1, 2, 3 juli in Nancy tegen achtereenvolgens Frankrijk, Brazilië, Polen

- 8 augustus: eerste trainingen in Vilvoorde
- 26 tot 28 augustus: stage in Polen (met interlands tegen Estland)
- 3 en 4 september: België – Nederland (Lotto Arena Antwerpen)
- 8 en 10 september: België – Duitsland (Lotto Arena Antwerpen)
- 16 tot 18 september: EK kwalificatie in Griekenland (met ook Oekraïne en de beste 2de uit de eerste ronde in mei 2016)
- 22 tot 25 september: EK kwalificatie (met dezelfde teams) in Lotto Arena Antwerpen

Titels voor Sam Deroo en Liesbet Vindevoghel

2016 CEV DenizBank Champions League

Final Four Vrouwen

Bij de vrouwen mocht de Italiaanse kampioen Casalmaggiore de Final Four organiseren in Montichiari. Het thuisvoordeel werkte stimulerend, want de Italiaanse vrouwen, onder leiding van succescoach Massimo Barbolini, wonnen zowel hun halve finale als de finale telkens met 3-0. Eerst werden de Russinnen van Dinamo Kazan verrassend opzij gezet, waarna in de finale het sterker geachte Vakifbank uit Istanbul ook in het zand moest bijten. Bij de Italiaanse ploeg was de 37-jarige Francesca Piccinini de grote vedette en publiekslieveling. Zij is ook weer opgenomen in de Italiaanse voorselectie van het World OKT in mei in Japan. In de halve finale won Vakifbank het beladen Turkse onderonsje tegen stadsgenoot Fenerbahce met 3-0. Bij Vakifbank (met de Italiaanse Oranje-coach Giovanni Guidetti) speelden drie Nederlandse internationals, Robin de Kruijf, Lonneke Slöetjes en Anne Buijs (voorheen Kieldrecht) in de basis. Bij Kazan waren de internationals Ekaterina Gamova en Evgeniya Startseva wel ingeschreven en aanwezig, maar stonden vreemd genoeg niet op het wedstrijdblad. Angst voor Meldonium?? Opvallend dat drie van de vier ploegen een Italiaanse coach in dienst hebben. Ook Fenerbahce heeft een Italiaan, Marcello Abbondanza. Ook België was vertegenwoordigd in

Montichiari: Arturo Di Giacomo floot de wedstrijd om de derde plaats.

Uitslagen:

1/2 Finale
Vakifbank Istanbul – Fenerbahce Istanbul 3-0 (25-23, 25-22, 25-22)
Pomi Casalmaggiore - Dinamo Kazan 3-0 (25-19, 25-18, 25-18)
3/4 plaats
Fenerbahce - Kazan 3-1 (20-25, 25-10, 25-18, 25-17)
Finale
Casalmaggiore – Vakifbank 3-0 (25-23, 25-23, 25-22)

Beste spelers:

MVP: Francesca Piccinini (Casalmaggiore)
Spelverdeling: Carli Lloyd (Casalmaggiore)
Opposite: Margareta Kozuch (Casalmaggiore)
Midden: Eda Erdem (Fenerbahce) en Jovana Stevanovic (Casalmaggiore)
Receptie/aanval: Kim Yeon-Koung (Fenerbahce) en Kimberly Hill (Vakifbank)
Libero: Gizem Orge (Vakifbank)

Final Four Mannen

Bij de mannen mocht de Poolse

Varia

Vital Heynen

Toekomstig bondscoach van de Red Dragons, Vital Heynen, verlaat Tours na een kort jaar en is volgend seizoen coach bij het Duitse Friedrichshafen. Vital volgt daar de geboren Roemeen Stelian Moculescu op, die onlangs zijn 40-jarig coachesjubileum vierde, waarvan 19 jaar bij Friedrichshafen.

Marko Klok

VDK Gent heeft voor hun mannenteam komend seizoen de Nederlander Marko Klok aangetrokken als hoofdcoach. Marko, die dit seizoen vrijaf had, was al eerder coach in België, twee jaar bij Asse-Lennik.

kampioen Resovia Rzeszów de Final Four organiseren in Krakau. Het werd in de Tauron Arena niet het succes waar oppositie Kurek en co vooraf op hoopten. Ze werden slechts vierde met twee keer 3-1 verlies. Onze landgenoot Simon van de Voorde walste met zijn ploeg Trentino in de halve finale verrassend over de andere Italianen uit Civitanova (het oude Macerata) heen (3-0). In de finale tegen Kazan zette Trentino het goede spel verder en won de eerste twee sets. Nog één set winnen en Simon kon de beker mee naar huis nemen. Maar toen stond bij Kazan de Cubaan Wilfredo Leon op. Gesteund door oppositie Mikhailov gingen de volgende drie sets naar de Russische kampioen van coach Alekno. De vierde set was wel op het nippertje (27-25) en in de tiebreak bij 12-11 voor Kazan ontstond er enig tumult. Op een serve van Trentino zag de referee de bal buiten. Natuurlijk vroeg Trentino een challenge aan. Hoewel videobeelden anders aangaven, bleef de ref bij zijn eerder besluit, punt voor Kazan (13-11). Het werd nog erg spannend tot 14-13, maar Leon sloeg de laatste bal hard binnen (15-13). De laatste vijf edities van de Champions League waren een prooi voor een Russische ploeg en Kazan verlengde de titel. Leon scoorde in de finale 27 punten (22/33 in aanval, 67% + 4 bloks + 1 ace).

Het fenomeen Wilfredo Leon-Venero stond als 14-jarig jongetje

al in de basis van Cuba tijdens het olympisch kwalificatietoernooi (mei 2008 in Düsseldorf) voor de Spelen van Peking, dat Duitsland won. Van de Voorde speelde een gedegen toernooi. Hij scoorde in de halve finale 5 punten waaronder 3 bloks en in de finale 10 punten, waaronder 4 bloks en 2 aces.

Uitslagen:

1/2 Finale

Zenit Kazan – Asseco Resovia Rzeszów 3-1 (22-25, 26-24, 25-18, 25-21)
Diatec Trentino – Cucine Lube Civitanova 3-0 (25-19, 25-20, 25-18)

3/4 plaats voor 13.000 toeschouwers.
Cucine Lube Civitanova - Asseco Resovia Rzeszów 3-2 (25-20 25-27 22-25 25-22 15-10)

Finale 11.000

Zenit Kazan - Diatec Trentino 3-2 (23-25, 22-25, 25-17, 27-25, 15-13)

Beste spelers:

MVP: Wilfredo Leon-Venero (Kazan)
Spelverdeling: Simone Giannelli (Trentino)
Opposite: Maxim Mikhailov (Kazan)
Midden: Russell Holmes (Resovia) en Sebastian Solé (Trentino)
Receptie/aanval: Wilfredo Leon-Venero (Kazan) en Tine Urnaut (Trentino)
Libero: Jenia Grebennikov (Civitanova)

Svetlana Ilic

De Servische Svetlana Ilic (43) wordt vanaf begin mei de nieuwe coach van de nationale ploeg van Oostenrijk bij de vrouwen. Svetlana werd in 2009 met Kieldrecht kampioen van België en was ook een tijdje assistent-coach van de nationale ploeg.

Bij drie clubs in één seizoen

Het komt niet veel voor, maar de Pool Zbigniew Bartman speelt het lopende seizoen voor zelfs drie clubs. Hij is begonnen in China bij Sichuan Chengdu. Toen de competitie daar was afgelopen, vertrok hij naar Poitiers totdat die club was uitgespeeld. Nu is hij aangesloten bij Al Rayyan (Qatar). Drie clubs ook voor de Italiaan Giulio Sabbi. Van Civitanova naar Shanghai en daarna Tours.

Nederland

Bij onze Noorderburen zijn de kampioenen bekend: Lycurgus uit Groningen bij de mannen en VC Sneek bij de vrouwen. Lycurgus won de derde finalewedstrijd tegen Orion uit Doetinchem met 3-0 voor 4350 toeschouwers in een uitverkocht MartiniPlaza (record voor een Nederlands competitieduel). Het was hun eerste kampioenschap. Sneek verlengde de titel en had ook drie wedstrijden nodig. In het derde finaleduel werd Set-Up uit Ootmarsum met een 1-3 nederlaag naar huis gestuurd. Het is de 10de titel van Sneek.

Laureaten in Frankrijk

Stijn Morand (Paris St.-Cloud) werd in Frankrijk gekozen tot beste vrouwencoach in de reguliere competitie. Jelle Ribbens (Nice) kreeg de prijs voor de beste libero in Liga B en dat voor de derde keer op rij.

Grand Slam

Het topteam uit Brazilië, Sada Cruzeiro, behaalde dit seizoen alle zes prijzen binnen die het kon winnen: kampioen Mineiro, kampioen WK-clubs, Supercup Brazilië, beker Brazilië, beker Zuid-Amerika en onlangs kampioen van Brazilië.

Meldonium

De Russische mannenploeg kan in augustus haar olympische titel gewoon verdedigen. Alexander Markin, begin dit jaar betrapt op het vanaf 1 januari verboden middel Meldonium, mag ook gewoon meedoen. Markin liep tegen de lamp bij het OKT in Berlijn in de halve finale tegen Duitsland. Ook in de gewonnen finale tegen Frankrijk speelde Markin mee. Natuurlijk hevig protest van de verliezende landen, maar de FIVB kwam 28 april op voordracht van het WADA met de uitspraak: 'Markin heeft de anti-dopingregel overtreden, maar is niet schuldig en niet nalatig'. De voorlopige schorsing werd opgeheven en de Russische ploeg krijgt geen sanctie.

Opmerkelijke play-offs

In Frankrijk werden drie ploegen kampioen die in de reguliere competities lang niet bovenin eindigden. Paris Volley stond zesde met 44 punten en won de titel van Sète dat eerste stond met 57 punten. St.-Raphaël stond bij de vrouwen zevende met 30 punten en won de titel van RC Cannes dat eerste stond met 54 punten. Nice stond tweede in Liga B met 37 punten en won de titel van Rennes dat eerste stond met 53 punten.

De Belgen in het buitenland

Mannen

* **Sam Deroo** is misschien wel de meest succesvolle Belg in het buitenland van het afgelopen seizoen. Hij won met Kedzierzyn de Poolse titel door Resovia met 3x 3-0 te

verslaan en stond het hele seizoen vrijwel altijd in de basis. In de eerste finaledwedstrijd werd Sam uitgeroepen tot MVP met 64% in de aanval. In de tweede partij haalde hij zelfs 70% in de aanval. In de laatste scoorde Sam 'slechts' 12 punten. Eerder verloor hij de bekerfinale nipt met 2-3 tegen Belchatow.

* **Simon van de Voorde** moest na de tweede plaats in de Final Four van de Champions League met zijn ploeg Trentino aantreden in de halve finales van het Italiaans kampioenschap tegen Modena. Het werden vier hete partijen waarin Modena uiteindelijk aan het langste eind trok. Modena treft in de finale het verrassende Perugia (winst op Civitanova).

* **Pieter Verhees** en **Tomas Rousseaux** speelden met Monza in een ingewikkeld play-off systeem voor een plaats in de Europese Challenge Cup. Zij werden in de kwartfinales uitgeschakeld door Molfetta, met coach Vincenzo Di Pinto (ex-Maaseik).

* **Francois Lecat** streed met Verona in diezelfde play-offs. Zij kwamen tot in de halve finales, maar verloren tegen Latina met 2-3.

* Libero **Jelle Ribbens** is met zijn ploeg Nice gepromoveerd naar Liga A. Rennes, dat in de reguliere competitie met een straatlengte bovenaan eindigde werd in de finale (1 wedstrijd in Coubertin Parijs) met 2-3 verslagen (20-25, 25-19, 24-26, 25-22, 18-20). Het werd een ware marathonpartij, waar Rennes in set 5 met 16-15 en 18-17 voor kwam. Toch trok Nice aan het langste eind (18-20). In de 1/2 finale schakelde Nice Tourcoing uit (3-2, 3-2).

* **Vital Heynen** is er met Tours niet in geslaagd de finale om het

Liesbet Vindevoghel

Franse kampioenschap te bereiken. Paris Volley schakelde Tours in drie wedstrijden uit. De laatste wedstrijd in Tours ging zelfs met 0-3 verloren.

Vrouwen

* **Freya Aelbrecht** schakelde in de kwartfinales met Bergamo (7de in de reguliere competitie) verrassend in twee partijen Casalmaggiore (kersverse winnaar van de Champions League) uit (3-0, 3-1). Freya had een groot aandeel in die overwinningen. In de volgende ronde was Piacenza de tegenstander. Na drie wedstrijden trok Piacenza aan het langste eind, geen finale voor Freya dus. In de laatste partij scoorde Freya 12 punten. Bergamo had wel de beker gewonnen.

* **Laura Heyrman** won met Modena in de 1/4 finales in drie wedstrijden van Novara, waarna in de volgende ronde Conegliano in twee wedstrijden (2-3, 1-3) te sterk bleek. Laura scoorde in de eerste partij 15 punten en in de tweede (voor een vol

PalaVerde met 4400 tifosi) 9 punten.

* **Paris St.-Cloud** (met vier Belgen: **Nina Coolman, Maud Catry, Aziliz Divoux** en coach **Stijn Morand**) versloeg in de 1/4 finales van het Franse kampioenschap Le Cannet in drie wedstrijden, waarna in de 1/2 finales St.-Raphaël (van **Liesbet Vindevoghel**) de tegenstander was. Ook hier moesten drie wedstrijden de beslissing geven. Uiteindelijk was St.-Raphaël de gelukkige (3-2, 1-3, 1-3). Nina Coolman scoorde voor Parijs 16, 18 en 17 punten.

* **Liesbet Vindevoghel** won met St.-Raphaël een historisch kampioenschap. Topfavoriet RC Cannes, dat sinds mensenheugenis Frans kampioen is, werd in de titelfinale (1 wedstrijd in Coubertin Parijs) verslagen met 3-2 (27-25, 26-24, 23-25, 21-25, 15-9). Vindevoghel werd uitgeroepen tot MVP met 19 punten (44%). Liesbet speelt het hele jaar al een prima kampioenschap, vrijwel altijd de meeste punten van haar team met de hoogste percentages. In de 1/2 finale tegen Parijs scoorde zij respectievelijk 20, 20 en 17 punten in de drie wedstrijden.

* **Els Vandesteene** en **Angie Bland** verloren met Nantes in de 1/4 finales nipt van RC Cannes in twee partijen (2-3, 2-3).

* **Lise van Hecke** is met haar ploeg Volei Nestlé Osasco niet verder geraakt dan de 1/2 finales van de play-offs in Brazilië. Tegen de latere kampioen en topploeg Rexona werd thuis alleen de eerste ontmoeting met 3-2 gewonnen. Daarna werd het 1-3 en 0-3 voor Rexona. Lise speelde in de play-offs niet veel of met een voor haar veel te laag aanvalsperscentage. De Brazilianen hadden waarschijnlijk meer van haar verwacht.

* **Kaja Grobelna** heeft een schitterend seizoen gespeeld in Stuttgart. In de 1/2 finales van de play-offs werd Schwerin in drie wedstrijden verslagen. In de tweede ontmoeting scoorde Kaja 15 punten 41% en 4 aces. In de finale had Dresden vijf wedstrijden nodig om Stuttgart er onder te krijgen. Ook nu weer was Kaja subliem en werd in het tweede

treffen van de finale (3-2 winst) tot MVP gekozen met 26 punten. In de vierde match 21 punten. Bij deze partij waren maar liefst 5392 toeschouwers aanwezig in de Porsche Arena van Stuttgart, een record in de Bundesliga vrouwen. De beslissende match in Dresden werd met 0-3 verloren, Kaja scoorde er 16 punten.

* **Ilka van de Vyver**, die begin dit jaar Italië inruilde voor Slovenië, staat met haar club Calcit Ljubljana in de titelfinale tegen Branik Maribor. Ze speelt meestal als invalster. De stand is daar 2-2. De beslissing op 9 mei.

* **Charlotte Leys** is met Galatasaray als vierde geëindigd in Turkije. Na de reguliere competitie speelden de bovenste vier clubs (allen uit Istanbul) een dubbele ronde om het kampioenschap in twee weekends, in totaal zes wedstrijden. Galatasaray verloor alle wedstrijden. Maar wat wil je als de wereldtop meedoet. Eindstand: 1.Vakifbank 2.Fenerbahce 3.Eczacibasi 4.Galatasaray.

* **Frauke Dirickx** is met haar club Bursa BBSK vijfde geëindigd. De nummers 5 t/m 8 van de reguliere competitie speelden ook een dubbele ronde tegen elkaar. Bursa plaatste zich hiermee voor de Challenge Cup.

Beach

Nog even ter herinnering: er gaan 24 beach-koppels naar Rio, maximaal twee per land. Ons Belgisch koppel Dries Koekelkoren / Tom van Walle zullen Rio niet via de olympische ranking bereiken, daar staan zij momenteel veel te laag voor. Wel is het nog altijd mogelijk dat België een ticket voor de Spelen bemachtigt via de Continental Cup. Van 21 tot 26 juni worden in Stavanger de finales gespeeld en daarvoor is België geplaatst. Beach-koppels die eind april bij de eerste tien van de olympische ranking stonden mogen niet meedoen aan de finale van de Continental Cup. Zij zijn al geplaatst voor Rio en kunnen niet meer worden ingehaald. Een land dat dan al twee koppels heeft in die top 10 mag helemaal niet meer meedoen. Dat laatste geldt voor Nederland (mannen) en Duitsland (vrouwen).

Het Nederlandse duo Meppelink/ van Iersel staat ook binnen de top 10 en mag dus ook niet meedoen.

Dries Koekelkoren / Tom van Walle

Ons Belgisch koppel heeft dit jaar aan zeven World Tour toernooien meegedaan. Dit zijn de resultaten:

Kish Island Open (Iran) 15-19/2

Rechtstreeks in hoofdtabel (15) 3de in de poule, 1x winst, 2x verlies. 1ste ronde 2-0 winst tegen Ingrosso/Ingrosso (3) Ita 2de ronde verlies tegen Böckermann/Flüggen (1) Ger 9de plaats, 240 punten, 2000 euro.

Rio Grand Slam (Bra) 8-13/3

In eerste ronde van de kwalificaties verloren van Liamin/Barsouk (Rus) 41ste plaats, 40 punten.

Vitoria Open (Bra) 15-20/3

In de eerste ronde van de kwalificaties gewonnen van Bruno/Hevaldo (Bra) In tweede ronde van de kwalificaties verloren van Kosiak/Rudol (Pol) 33ste plaats, 60 punten.

Doha Open (Qat) 4-8/4

Rechtstreeks in hoofdtabel (22) 3de in de poule, 1x winst, 2x verlies. 1ste ronde 2-0 winst tegen Pedlow/O'Gorman (19) Can 2de ronde 1-2 verlies tegen Ranghieri/Carambula (7) Ita 9de plaats, 240 punten, 2000 euro.

Xiamen Open (Chn) 12-17/4

Rechtstreeks in hoofdtabel (22) 4de in de poule, 3x verloren. 25ste plaats, 120 punten, 800 euro.

Fuzhou Open (Chn) 19-24/4

Rechtstreeks in hoofdtabel (23) 3de in de poule, 1x winst, 2x verlies. 1ste ronde 0-2 verlies tegen Huber/Seidl (17) Aut 17de plaats, 180 punten, 1200 euro.

Sochi Open (Rus) 3-8/5

Rechtstreeks in hoofdtabel (22) 4de in de poule, 1x winst, 2x verlies. 25ste plaats, 120 punten, 800 euro.

Tekst: Willem Bekebrede

Foto's: Zaksa, CEV, Saint-raphael Var Volley

“Voortaan ook jeugdcompetities beachvolley”

Waar iedereen zich aan een voorstelling van de zomerprogramma's verwachtte van de nationale ploegen, kwam VVB-ondervoorzitter Johan Van Riet als aperitief op het Proms-aperitief met een duidelijke voorstelling van een aantal nieuwigheden in het Belgische beachvolleycircuit, dat volledig door de federatie in eigen beheer gedragen wordt, uiteraard met de steun van een aantal sponsors.

“Positief nieuws is dat er twaalf manches komen en dat er drie nieuwe locaties zijn met Ieper, Tervuren en Menen. Het spijtige is dan weer dat in laatste instantie de onderhandelingen met Middelkerke werden afgebroken, zodat alleen de finales in Knokke-Heist aan de Belgische kust worden gespeeld,” wist Van Riet. “Omdat het voor een aantal spelers te moeilijk was om door te stoten naar de kwalificaties, worden er voortaan geen prekwalificaties meer georganiseerd, maar krijgen we een A- en een B-circuit. Ook het puntensysteem wordt helemaal omgevormd naar het FIVB-model. Zes vrouwen- en zeven mannenteams worden rechtstreeks toegelaten tot de hoofdtabel op grond van hun beste zeven resultaten uit het voorbije seizoen. Al moeten we hier soms rekening houden met nieuw samengestelde ploegen. Er kan ingeschreven worden tot de week voor het toernooi.”

Johan Van Riet kondigt ook een andere formule aan voor de Masters in Knokke-Heist. “Er zal een jeugdkampioenschap plaatsvinden met zes jongens – en zes meisjesteams. Bij de seniores komen 24 vrouwen- en mannenteams aan de start, die opgedeeld worden in poules van vier ploegen. Er zal op vier terreinen kunnen gespeeld worden.”

Lijst gekwalificeerde vrouwenploegen

Katrien Gielen – Karoline Verstrepen 1072
Kim Lieckens – Ewa Piatkowska 928
Marta Sobolska – Annelies Vandenabeele 899
Julie De Beule – Elien Ruyschaert 826
Sarah Smits – Ines Sylverans 756
Britt Thielemans – Hanne Thys 730

Lijst gekwalificeerde mannenploegen

Dries Koekelkoren – Tom van Walle 1040
Bob Douwen – Robin Adriaensen 986

Podium van de eerste manche in Brussel

Audry Frankart – Joppe Paulides 922
Yannick Pirali – Oscar Nuijten 840
Tim Lemmens – Anshel Ver Eecke 832
Lander en Louis Vandecaveye 813
Wim Degrève – Dries Steenhout 786

Komende toernooien

21/22 mei: Hechtel-Eksel
28/29 mei: Gent
4/5 juni: Kortrijk
11/12 juni: Ieper
18/19 juni: Tervuren
25/26 juni: Sint-Niklaas
2/3 juli: Roeselare
9/10 juli: Aalst
16/17 juli: Menen
23/24 juli: Leuven
30/31 juli: Maaseik
5-7 augustus: Masters Knokke-Heist
13-14 augustus: King&Queen of the Beach – Brussel

Tekst: Marcel Coppens

Foto: Belgian Beachvolley Championship

Het laatste hoofdstuk van Wout Wijsmans

* Aan het woord **Wout Wijsmans**, de meest succesvolle Belgische speler ooit. De 38-jarige Limburger (receptie-hoekspeler) won de Champions League, titels in eigen land, Italië en China en tal van individuele trofeeën. Vooral in Italië maakte hij furore. In Cuneo, een stadje in het zuiden van Piëmonte, is Wijsmans een icoon. Sinds mei 2015 ondertekende Wout een contract van 2 seizoenen bij Maaseik.

veel meer hebben. Mijn vrouw vindt het maar niets. Zij heeft mij gelukkig wel toelating gegeven voor deze op mijn arm: het nummer zeven met daaronder de namen Emma en Jules.'

* Na de play-offs deelde Wout mee dat hij ermee stopte als speler, maar dat hij een nieuwe functie binnen de club wel zag zitten. En dat zagen ze ook bij Noliko Maaseik wel zitten en bijgevolg kreeg Wout de titel **technisch directeur**. Dat betekent dat hij samen met trainer Castellani de grote lijnen zal uitzetten voor de toekomst en werken aan de uitbouw van een nieuw team voor de competitie 2016-17. Wout zal evenwel nog de trainingen meedoen, zodat hij eventueel beschikbaar blijft, mocht de nood groot zijn.

"Als ik drie jaar ergens woon, word ik ongerust! Alleen toen ik in **Cuneo** speelde, had ik een goed gevoel, hier wil ik blijven. Ik leerde daar mijn Tsjechische vrouw Hana kennen, mijn kinderen werden er geboren en ik bouwde daar een huis. Maar na tien jaar was ik toch weer toe aan een nieuwe uitdaging. Het werd China! Zelfs Hana stimuleerde mij en onze kinderen Emma en Jules (nu 7 en 8) waren heel close. Zij zien mij nu als hun beste vriend. Ik zou het niet anders willen!"

* Je wordt nu technisch directeur. Al aan de periode nadien gedacht? "Trainer worden is niets voor mij, wel zou ik graag jonge spelers begeleiden. Er voor zorgen dat zij geen domme dingen doen. Of voordrachten geven aan bedrijven en organisaties over sport en leiderschap. Dat moet wel in me zitten." (Tekst mede door sportjournalist Paul Cobbaert)

* Een opmerkelijke speler bij volleybalclub **Sveka Schoten** (eerste provinciale): Tiffany – vroeger Rodrigo – de Abreu (30). Op haar identiteitskaart staat bij geslacht 'M'. Maar de Braziliaanse voelt zich op en top vrouw. Omdat haar transformatie nog niet compleet is, blijft ze bij de mannen spelen. "Ze lachen als ik smash als een wijf. Waarna ik nog harder op de bal mep."

* **Wout als beginner:** "Het stond in de sterren geschreven dat ik zou volleyballen. Mijn vader Noël speelde en moeder Moniek speelde nog beter. Toch was er toeval mee gemoeid ... ik wou eigenlijk niet volleyballen! Ik voetbalde of tenniste met meer plezier. Zelfs vandaag nog kijk ik liever naar basket en tennis dan naar volleybal!"

* Wout: "Wij zijn nu **één jaar in Maaseik** en wonen er in het centrum. De kinderen gaan naar de internationale school in Maastricht, want wij spreken thuis Engels. Maar ze leren nu wel Nederlands met de liedjes van K3. Mijn vrouw is van plan werk te zoeken, zij is vertaler-tolk. Ja, wij kunnen ons wel even settelen ... al weet je nooit!"

* **Tiffany de Abreu:** "Elke dag verlies ik door de hormonen kracht, maar word ik wel een beetje mooier."

* Toch stak Wout Wijsmans er al op **jonge leeftijd** met kop en schouders bovenuit. Hij won in België wat er te winnen was en verkaste op zijn 22ste naar Italië. Veertien jaar zou hij er spelen, voor achtereenvolgens Ferrara, Macerata en Cuneo. Na omzwervingen in China en Turkije, speelt hij nu weer 'thuis'. Wijsmans:

* **Een anecdoten** van Wout. "In Cuneo was ik een monument! Toen ik er vertrok, is er zelfs beslist mijn rugnummer 'zeven' nooit meer toe te kennen, zoals het rugnummer 14 van voetballer Johan Cruyff eeuwig zal blijven. Ik voel al je vraag naar mijn tatoeages opborrelen. Mocht ik niet getrouwd zijn, zou ik er nog

* Tiffany voelt zich al helemaal **vrouw**. Ze hoopt ook fysiek volledig te transformeren zodat op haar identiteitskaart de M. een V. kan worden. "Hopelijk is dat volgend jaar in orde. Mijn ambitie is om aan te treden in de vrouwencompetitie. Volgens de nieuwe regels mogen transseksuelen meedoen met de vrouwen. Na mijn geslachtsoperatie en de hormonenkuur is dat mogelijk."

Tekst verzameld door Dany De Vriese
Foto: Noliko Maaseik

Davo Wevelgem

“Vijftig leden erbij op drie jaar tijd”

Davo Wevelgem is sinds lange tijd een zekerheid in het Westvlaamse volleybal. Vorig jaar behaalde zij bovendien met fierheid het Gouden label van het jeugdsportfonds. Het leek ons dan ook terecht deze vereniging als ‘Club in de Kijker’ te plaatsen. Secretaris Filip Flament greep met enthousiasme de kans om het aanbod in te willigen.

Situering van de vereniging

Volgend seizoen bestaat Davo 40 jaar. De club heeft in die periode al heel wat watertjes doorzwommen. Het hoogst haalbare bereikte ze met een promotie naar Liga A. Ook het stoppen van de divisieploeg zodat ze terug in Provinciale moest herstarten, is iets dat de geschiedenis getekend heeft.

Davo wil **meisjes** uit Wevelgem en omstreken de mogelijkheid bieden om op een sportieve, verantwoorde en gezellige manier volleybal te ontdekken en zich in de sport verder te ontplooiën. Zij omschrijven zich als een club die voor iedereen toegankelijk is en voor elk mogelijk om volleybal te spelen op het gewenste niveau. Naast de sportieve uitdagingen, willen zij vooral een familiale club zijn, waar het leuk vertoeven is. ‘Zo organiseren we ieder seizoen een kaas-, bier –en wijnavond. Onze nieuwjaarsreceptie wordt gecombineerd met een Proef-De-Winter wandeling. Met Valentijn brengen wij lekkere ontbijten aan huis en de allerkleinsten kunnen genieten van een carnavaltraining.’

‘Bij ons krijgt iedere ploeg een “feest” budget om zelf iets leuk te organiseren voor de ploeg zelf.’

In 2008 vormden we de club om tot een VZW. Diverse werkgroepen startten, zodat niet alle werk bij dezelfde kleine groep mensen terecht kwam. Iedere ploeg krijgt een apart “feest”budget. Met dit budgetje organiseert de ploeg zelf een frietjesmiddag, een pannenkoekenavond,

een bowlingnamiddag of een muurklimactiviteit.

Dit seizoen komen 19 ploegen (3 seniorploegen, 2 recreatieve en 14 jeugd ploegen) in competitie. Naast de trainer telt ook iedere ploeg een ploegverantwoordelijke. Hij/zij staat de trainer bij tijdens de wedstrijden

en is de belangrijke schakel tussen het bestuur en het ploeg.

De club kent de laatste jaren een enorme boost. Zo is het ledenaantal in drie jaar tijd gestegen van 175 naar 225. Dit gebeurt dankzij onze vele probeersessies en vriendjesdagen.

De leden informeren is superbelangrijk. Onze website is "the place to be" voor alles wat met de werking van de club (kalender, adressen, activiteiten) te maken heeft. Op onze facebookpagina komen vele foto's, krantenartikels, aankondigingen van

'In Wevelgem hebben we samen met de andere clubs ongeveer 2.000 kinderen via projecten kunnen laten kennis maken met volleybal!'

evenementen, grappige filmpjes, ... Daarnaast brengen wij 4x per jaar een digitale nieuwsbrief SMASH uit en op wedstrijden vindt men steeds een miniversie in de bar.

Plaats in de regio

'Het meisjesvolleybal is in onze streek sterk aanwezig. In een straal van 10 km zijn er een tiental meisjesclubs. De gemeente Wevelgem telt zelf drie vrouwenvolleybalclubs (Davo Wevelgem, VT Gullegem en DV Moorsele). Samen met de jongens van Webis telt onze gemeente +/- 700 volleyleden. Tussen de vier clubs is er een samenwerkingsverband. Zo

organiseren wij samen met de gemeente Wevelgem de volleybalkampen in de vakanties. Iedere club neemt een vakantie voor zijn rekening. Vanaf dit seizoen spelen Davo en Webis in dezelfde sporthal, wat de samenwerking op bestuursvlak veel vlotter doet verlopen. Dit seizoen hebben wij ook de koppen bij elkaar gestoken om in de scholen, in het kader van het Volley@school project, SMASHvolley te organiseren. Dit initiatief werd door de scholen goed gemaakt, zodat wij in onze gemeente toch +/- 2000 kinderen met volleybal kunnen laten kennis maken.'

Een spelersuitwisselingsverband is er niet, ook niet met

'Ik ging door een schoolfolder naar de oefensessies en had direct de microbe te pakken. Zo begon ik in september met de volleyschool en ga ik nog steeds vol enthousiasme naar elke training.'

'Ik, speel in Davo omdat ik in Wevelgem woon. Het is ook wel een toffe club hoor.'

'Het leukste is de carnavaltraining' 'Annelien Stragier is mijn leukste medespeelster.'

'Mijn superfavoriet is Marthe Messelis van Davo 1! Zij is ook mijn trainster.'

'Mijn grote droom is ooit kampioen spelen!'

Mare, 8 jaar

'Mijn nicht Suzan speelde bij Davo en nodigde mij uit op een vriendjesdag. Ik vond het superleuk en schreef me in.'

'Ik speel hier omdat ik in Wevelgem woon en had al veel goeie dingen gehoord van de club.'

'Ik vind het leuk dat we al vlog wedstrijdjjes mogen spelen'

'Jelina Lesaffre is nu mijn idool.'

'Ik wens dat ik heel lang kan blijven volleyballen zonder blessures. Dat het een zeer leuke hobby blijft met leuke vriendinnen.'

Margot, 10 jaar

'Ik had een vriendinnetje horen praten over de volleybal en vond het wel leuk om samen in eenzelfde groep te sporten.'

'Davo is een toffe club waar ieder jaar meer en meer kindjes komen volleyballen en waar er een super leuke sfeer is.'

'Het leukste is dat iedereen elkaar helpt en er leuke activiteiten zijn zoals de carnavaltraining'

'Mijn trainster van vorig jaar Steffi is mijn volleyfavoriet.'

'Mijn superdroom is nog heel te geraken in het volleybal.'

Marthe, 8 jaar

andere clubs uit de streek.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Heeft de vereniging een zekere opleidingsstructuur? De jeugdcoördinator stippelt de technische lijn uit. Elke trainer weet wat iedere speelster per categorie moet kunnen om te kunnen doorschuiven. Elke jeugdcategorie kent een provinciale ploeg en een regionale ploeg. Getalenteerde meisjes worden daarom redelijk vlug doorgeschoven naar een hogere leeftijdsgroep, zodat de uitdaging steeds aanwezig blijft.

Bij Davo evalueren we de speelsters constant. De jeugdcoördinator zit op geregelde tijdstippen samen met de trainers onderbouw (jeugd) en de trainers bovenbouw (seniores). 'Onze provinciale teams Davo 2 en Davo 3 zijn volledig bemand met jeugdspelers. De doelstelling is om uit deze groepen elk jaar enkele spelers door te laten stromen naar Davo 1 (1ste Provinciale). '

'De competitie is voor ons een zaak van VEEL SPELEN. Daarom opteren wij om zo veel mogelijk ploegjes te vormen met een beperkt aantal

De 'Randstadtrainer'

Situatie:

- Moeilijk om jonge trainers te engageren voor 100% tijdens seizoen,
 - Probleem van studerende jonge trainers tijdens examenperiode.
- "Randstadtrainer" staat klaar om in te springen indien nodig; een vorm van interim-trainer (Randstad = interim-bureau)**

speelsters. Dit vraagt van de ouders en de spelers een verbintenis.'

Enkel in de beker spelen wij om te winnen. In deze vijf tot zes wedstrijden telt enkel het resultaat. De ouders en spelers worden hierover geïnformeerd. Naast de beker, nemen we ook deel aan de Champions League. Deze hoogstaande competitie is belangrijk en leerrijk. Hier

leren onze jonge talenten spelen onder druk, leren ze verliezen en komen de werkpunten naar boven.

Ook de trainers krijgen constant bijsturing waar nodig. Zij volgen in de mate van het mogelijke VIS-clinics.

Is het huidige lidgeld een correcte prijs? Helemaal niet. De kwaliteit van onze trainingen ligt heel hoog, de begeleiding en organisatie staat op een hoog niveau. In principe moeten wij het lidgeld verdubbelen...

Davo organiseert voor alle leden ook intern infomomenten : EHBO, AED, ...

Wat wil men bereiken als vereniging op sportief vlak?

‘Met de jeugd willen we de ingeslagen weg verder volgen : vele ploegjes vormen door iedereen op haar niveau te laten spelen en veel jonge meisjes aan het volleyballen krijgen.’ ‘Het is echter moeilijk om grote talenten binnen onze club te houden. Dit komt doordat Davo1 “slechts” in 1ste provinciale speelt. Om die talenten bij ons te houden, zouden wij graag op termijn nog een klasse hoger spelen. Wij zijn ons echter wel bewust van het feit dat dit op een gezonde manier dient te gebeuren, zowel op sportief als financieel gebied.’

We zijn dan als club ook fier dat er bij de Young Yellow Tigers momenteel twee Wevelgemse ex-speelsters spelen.

Naast de competitieploegen heeft Davo ook twee recreatieve ploegen. Speelsters die door studies of werkomstandigheden afhaken, kunnen daar terecht om hun wekelijkse wedstrijd te spelen.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

‘Wij ondervinden de grootste concurrentie van de dansschool in onze gemeente. Bij de lagere

leeftijdscategorieën combineren de meisjes nog het dansen met volleybal. Op een bepaald moment moet er gekozen worden en haken sommige meisjes af.’

Mogelijke nieuwe impulsen in de clubwerking.

Volleybal als aanbod in de naschoolse opvang

‘Naschoolse opvang met volleybal in het aanbod zou een heel mooi

financieel statuut uit te dokteren waar alle partijen wel bij varen.’

Vragen jullie de correcte prijs voor jullie product?

‘Wij houden het lidgeld bewust zo laag mogelijk (tussen 100 – 175€), zodat iedereen zich kan aansluiten bij onze club. Wie meehelpt aan het welslagen van onze acties, bekomt korting op het lidgeld. Op die activiteiten vragen wij van iedere ploeg een inspanning (opruimen, klaarzetten of bar bedienen). Bovendien willen wij niet alle kosten op de nek van de ouders schuiven. Eens dit allemaal wegvalt, zullen we genoodzaakt zijn het lidgeld op te trekken.’

Dé droom

In een ideale wereld zouden we het volgende graag verwezenlijken:

Voor de instroom meer samenwerken met diverse clubs in onze omgeving.

‘Ouders langs het veld worden mondiger... Hopelijk blijft het positief en tonen ze geduld in de evolutie van hun dochter.’

project in onze gemeente zijn. Helaas is dit momenteel niet aan de orde.’

De “Randstadtrainer” in de club

‘Het is inderdaad uiterst moeilijk om goede trainers te vinden. Wij stimuleren jeugdspelers (vanaf 16-17 jaar) om naar de VIS-clinics te gaan en om onze trainsters van de volleyschool te assisteren op training.’ ‘De overheid en de volleybalbond schieten hier toch wel te kort. Het moet toch mogelijk zijn om voor de trainers een speciaal

Een volledige doorstroming van onze talenten in eigen werking hebben. Voor elk team gediplomeerde trainers die we op een rechtvaardige manier officieel kunnen verlonen. Het bestuur uitbreiden zodat de last meer haalbaar verdeeld is. Nog meer samenwerken met omliggende clubs om alles kwalitatief verder te kunnen uitwerken.

Teksten verzameld door Luc De Leenheer

Foto's: Davo Wevelgem

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
44ste jaargang, nummer 9, mei 2016

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

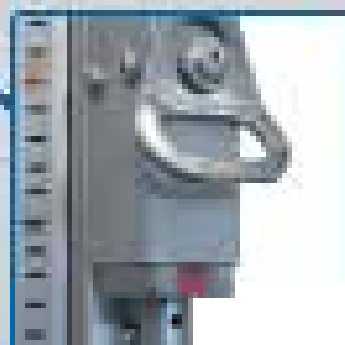
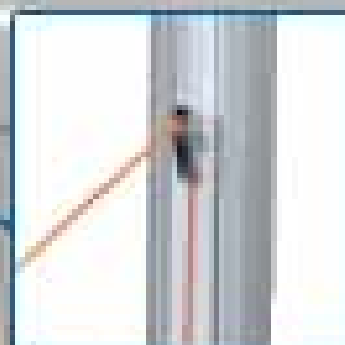
Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

SRX-systeem In no time een perfect gespannen net

 Janssen-Infoon

Tel.: 03-281 00 00
e-mail: info@janssen-infoon.nl
www.janssen-infoon.nl

SRX-systeem

- De spanningindicator geeft altijd de juiste netspanning weer.
- Supersterke Kevlar label voor maximale spanning van het net.
- Het net hangt overal gelijk.
- Wiederslijdhoogtes gemarkeerd op de paal.

Fandaag
Red Dragons

Zaterdag 4 juni
Lange Munte Kortrijk

15u00 SmashVolley
16u15 Handtekeningsessie
18u00 Red Dragons - Portugal

Gratis inkom
Sportkledij vereist

